

- Страж от покоите на Комненови дойде да вика кир Иоан, кир Димитри и кира Ирина за вечеря...

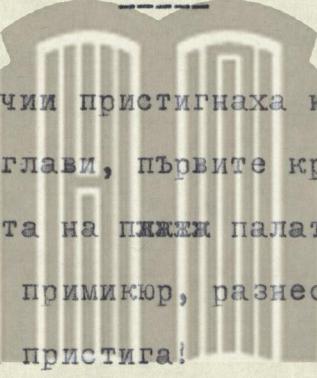
- Защо? - се изтръгна неволно от устата на царицата. - Нека останат при нас.

Ала веднага се разкая за думите си. Тъй мрачно бе станало лицето на Асен. Той сви вежди и пошъпна тъй, че младежите не можаха да чуят:

- Премного се въртят тия чужденици между нас. Не може да се влезе в покоите ти, без да се види някой от тях да стои край тебе...

И гласът му бе раздразнен и лош, както никога до сега.

Той говореше за всички. Ала Анна почувствува, че говори само за Ирина.

Рано сутринта гончии пристигнаха на Царевец, прелетяха, със сведения до шията на коня глави, пъrvите крепостни дворчета и отседнаха доку пред главната порта на пижих палата. Спуснаха се по стълбите, предвождани от главния примикюр, разнесоха навсякъде вестта:

- Ариепископ Сава пристига!

Царят се облече набързо и веднага ги прие.

- Къде са вече?

- Идат по червенския друм! Наближават Дервента!

Стражи се затичаха да известят на патриарх Иоаким и на други високи люде: веднага да се пригответ и да посрещнат с нужната почит и тържественост светия старец. Улиците на Търнов се изпълниха с зачути, възбуден народ. Всеки бързаше към Дервентската градска порта, без да гледа на ледения вятър, който пърлеше лицето и щипеше с остра ласка и ушите. За няколко мига снежните преспи се изринаха и натрупаха край къщите. Когато Асен премина на кон, придружен от царевич Петър, всички размахаха шапки и надбдоха ликуващи викове. По прозорците бяха спуснати килими, по чердаците се вееха хоругви.